Plezier hebben met geschiedenis?

Oscar Lansen

National History Day

Stel dat de geschiedenisfee morgenochtend aan je bed staat met de vraag welke vaardigheden je leerlingen zouden moeten beheersen. Wat zou je dan wensen? Interesse voor het vak? Het vermogen om zelfstandig bronnen te onderzoeken, probleemstellingen te analyseren en tot heldere conclusies te komen? Goede en boeiende presentaties? Kunnen samenwerken onder tijdsdruk zonder minioorlogen? Een droom nietwaar? Maar niet helemaal... Voor zo'n 700.000 leerlingen en 20.000 docenten in het Amerikaanse voortgezet onderwijs is deze wens werkelijkheid geworden. Ooit begonnen als een ééndaags evenement heeft National History Day tot nu toe zeven miljoen leerlingen een nieuwe kijk op geschiedenis gegeven.

Oscar Lansen is docent geschiedenis aan de University of South Carolina, Charlotte, en geeft daar les aan de lerarenopleiding.

Zoals ik al eerder in dit blad schreef (*Kleio* 2001/2, 10-16) gaat het al geruime tijd niet goed met het Amerikaanse geschiedenisonderwijs. Overvolle klassen, gebrekkig opgeleide leerkrachten, verouderde methoden, *accountability*, geldtekort, en weinig waardering voor geschiedenis, heeft het schoolklimaat voor Clio stevig verzuurd. Daarom besloot David van Tassel, historicus aan Case Western Reserve University, in 1974 een groep leeringen uit het basis- en voorgezet onderwijs voor een dag naar de universiteit uit te nodigen. Hij wilde proberen ze meer voor geschiedenis te interesseren en wat vaardigheden bij te brengen.
In de loop van de tijd groeide zijn ééndaagse schoolreis uit tot een degelijk didactisch programma. En toen organisaties als de *American Historical Association*, de *Organization of American Historians*, de *National Council for History Education* en de *National Council for the Social Studies* het programma hadden geprezen om zijn innovativiteit en effectiviteit brak National History Day op nationaal niveau door.
Vanuit haar hoofdkwartier aan de *University of Maryland* leidt deze organisatie vanaf 1980 programmas in 47 van de 50 Amerikaanse staten, Australië, Nieuw-Zeeland, Korea en Engeland.

Opzet van het programma

In zijn Amerikaanse vorm is National History Day een verrijkingsprogramma van een jaar voor alle vormen van het voortgezet onderwijs. Binnen een centraal thema als 'Triumph and Tragedy in History', 'Revolution, Reaction, Reform in History', 'Rights and Responsibilities in History', 'Exploration, Encounter, Exchange in History', 'Taking a Stand in History' en andere met opzet ruim geformuleerde

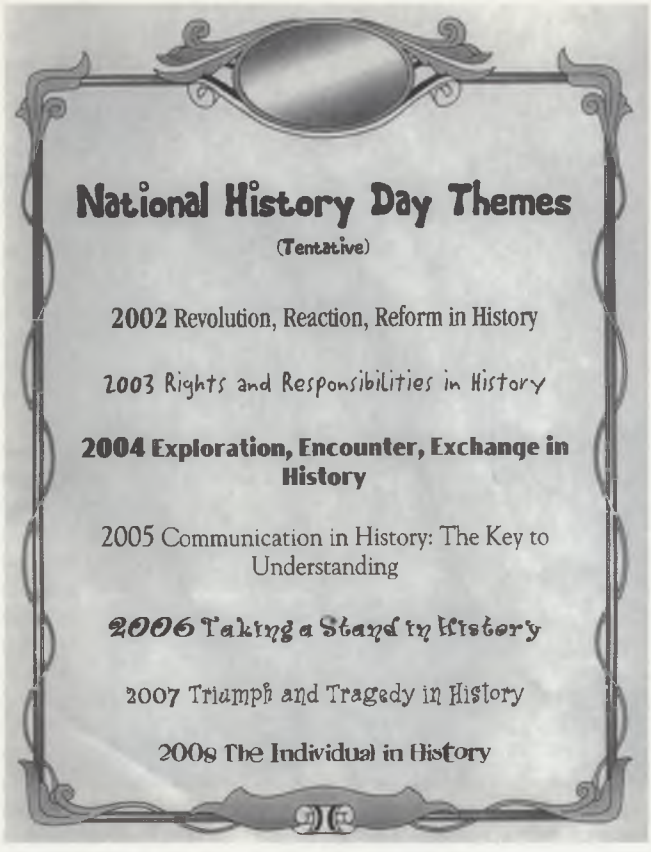

thema's worden de leerlingen aangemoedigd zo actief, innovatief, maar wel historisch verantwoord aan de slag te gaan. Het is de bedoeling dat het werk op een of andere manier wordt gepresenteerd. Voorwaarde is dat de presentaties grotendeels op primaire bronnen zijn gebaseerd, een duidelijke band met het thema hebben, en het werk zijn van alle leden van de groep wanner er sprake is van groepswerk.

Na een centrale introductie van het thema aan het begin van het schooljaar gaan leerlingen in Amerika onder begeleiding van docenten een jaar lang aan de slag. Tegen het einde van het schooljaar komen de scholen bij elkaar op een lokale universiteit voor een regionale dag. Ingedeeld in leeftijdscategorieën (12-14 jarigen en 15-18 jaar), presenteren de leerlingen het werk aan elkaar, aan de lokale media en aan een jury van universitaire docenten.
De jury selecteert de vijf beste presentaties per categorie en leeftijdsgroep. Die leerlingen mogen meedoen aan de geschiedenisdag van de eigen staat. Daar herhaalt dit proces zich en selecteert men twee presentaties per categorie/leeftijdsgroep voor de nationale dag, die in juni aan de *University of Maryland* wordt gehouden.

Winnaars krijgen geldprijzen, studiebeurzen (ja, dit is Amerika) en speciale prijzen, zoals een aanbod van *History Channel* om een professionele documentaire te maken, of van een museum om het werk ten toon te stellen.

Verborgen talenten – onbekende stukjes verleden

Met de juiste hulp en ondersteuning kan National History Day talenten in leerlingen blootleggen die de stoutste verwachtingen overtreffen. Zo was er bijvoorbeeld vorig jaar een twaalfjarige leerling in Belmont, North Carolina, die besloot onderzoek te doen naar de oorlogservaringen van zijn grootvader. Hij had hem nooit gekend, maar hij had wel eens foto's van hem gezien, in uniform en in een rolstoel. Daar grootmoeder vrij vaag was omtrent de precieze verwondingen die opa in de Ardennen had opgelopen, nam hij contact op met de sectie militaire geschiedenis van het leger en de lokale veteranenorganizatie. Daar ontdekte hij dat zijn grootvader de oorlog ongedeerd was doorgekomen.
Toen hij oma hiernaar vroeg, nam ze hem mee naar de zolder en gaf hem opa's legerkist en de brieven die hij haar gedurende de oorlog had gestuurd. Hierdoor ontdekte de leerling dat niet zozeer directe verwondingen zijn grootvader in een rolstoel hadden geholpen, maar het psychische trauma dat grootvader had overgehouden aan het feit dat zijn handgranaat per ongeluk een boerengezin in de Ardennen had gedood. Dit had de trotse soldaat aan de fles gebracht en vervolgens zijn lichaam verwoest.
Voor National History Day trok de leerling grootvader's uniform aan dat hij in de kist had gevonden. In een monoloog, deels vanuit een rolstoel uit grootvaders's brieven citerend, bracht hij nogmaals opa's '*triumph and tragedy in history*' tot leven.

Dit voorbeeld laat zien waar de kracht ligt van National History Day. De keuze van het onderwerp wordt aan de leerlingen overgelaten. Ze kunnen dan iets nemen waarin ze echt geïnteresseerd zijn.
Zo waren twee jongens, die samen jarenlang hutten hadden gemaakt, geïntrigeerd door Londen tijdens de Blitz; zij bouwden hun eigen Anderson shelter ...
Een leerling van Pueblo-indiaanse afkomst had een ceremoniële deken met een pick-up truck, terwijl in zijn grootmoeder's ceremoniële deken een paard en wagen-motief was geweven; hij onderzocht op welke manier de Ford Motor Company het leven in het reservaat had veranderd.
Een leerlinge met een beurs om medicijnen te gaan studeren plaatste zich in de schoenen van de eerste vrouwelijke arts in de Verenigde Staten.
Een groep joodse leerlingen maakte een documentaire over hun grootouders gedurende de holocaust.

Eigen initiatief en historische vaardigheden

Omdat bronnenonderzoek verplicht is, zijn de leerlingen gedwongen om buiten het klaslokaal te kijken. Hiervoor zijn vaardigheden nodig die een leerling deels zelf, en deels met behulp van specialisten (de archivaris, de genealoog, de museumeducator, de redacteur) aanleert. De leerlingen krijgen hierdoor niet alleen een kijkje in de toegepaste geschiedeniskeuken, maar ervaren de geschiedenis op een manier die zij in het klaslokaal onmogelijk kunnen opdoen.

Ook voor de docent heeft de nadruk op bronnenonderzoek zijn voordelen. National History Day verstevigt de band tussen scholen en allerlei lokale historische verenigingen en instellingen en geeft de docent toegang tot pedagogische middelen die anders buiten zijn of haar bereik blijven. Het is vrij eenvoudig een project op te zetten dat zowel de school als een museum, archief of lerarenopleiding ten goede

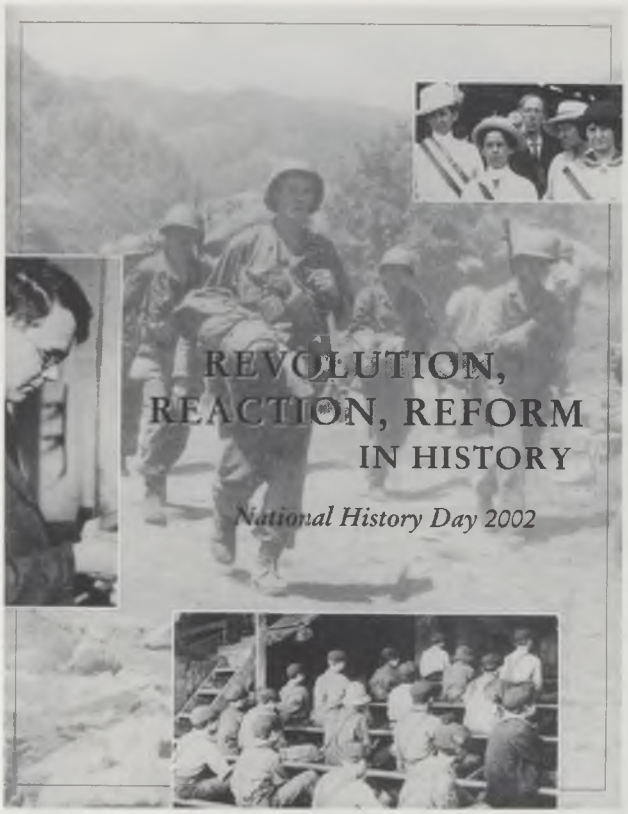

komt (zo laat ik aspirant docenten in het semester voor hun eindstage op een middelbare school met leerlingen en docenten aan een National History Day programma werken).

Omdat zij niet voor hun medeleerlingen wil onderdoen presenteren leerlingen hun onderzoeksresultaten vaak op een originele en authentieke wijze. Gedurende onze regionale dag heb ik concerten van Janis Joplin en de Sex Pistols bijgewoond, naar de Oprah Winfrey show over migratie van slaven geluisterd, een nagebouwde Apollocapsule, een opengebroken Titanic, en de ingang van een loopgraaf van dichtbij mogen bewonderen; en Gravilo Princip nogmaals Frans Ferdinand en Sophie zien vermoorden. Tevens moeten leerlingen aandacht besteden aan de helderheid en de structuur van de presentatie. Binnen tien minuten moet een onderwerp ingeleid zijn, het onderzoek belicht, de relatie met het centrale thema aangeduid, en een heldere conclusie geformuleerd; dit alles in een boeiende vorm en voor een publiek van medeleerlingen, deskundigen en leken.

Gedurende een National History Day project leren leerlingen versneld kritisch onderzoek te doen, constructief en gedisciplineerd samen te werken, een heldere presentatie te creëren, een tijdschema op te zetten, zich aan tijdslimieten te houden, en elkaar te ondersteunen en te corrigeren.

De feedback van de jury en het feit dat bijna alle participanten het volgende jaar weer meedoen, versterken deze vaardigheden. Bestaat de ideale geschiedenisleerling dan toch?

Presentatie van het onderzoek

Binnen de Amerikaanse National History Day structuur hebben leerlingen de keuze om individueel of in groepen van maximaal vijf personen samen te werken. Men kan de bevindingen op vier verschillende manieren presenteren.
De klassieke presentatiewijze is het *onderzoeksrapport*. Deze (individuele) presentatievorm wordt voornamelijk gekozen door leerlingen die naar de universiteit doorstromen en wat betreft vaardigheden een voorsprong op de andere eerstejaars willen nemen. Een National History Day onderzoeksrapport heeft een lengte van tussen 1500 en 2500 woorden en moet voor een groot gedeelte op primaire bronnen gebaseerd zijn. Een jury van universitaire medewerkers beoordeelt het rapport en de geannoteerde bibliografie op relevantie, relatie tot het thema, en kwaliteit van onderzoek en presentatie. Gedurende een tien minuten durend interview tijdens de regionale, staats- of nationale dag, bespreekt de jury het werk met de leerling en geeft suggesties hoe het nog verbeterd kan worden.

De *tentoonstelling* is sinds het begin van National History Day de favoriete presentatievorm voor de onderbouw; het is vrij eenvoudig iets in elkaar te zetten en het vraagt een zekere hoeveelheid handvaardigheid (je hoeft niet stil te zitten). Het is de bedoeling dat de leerling(en) binnen strict gestelde afmetingen een visuele presentatie van het onderzoek creëeren. Vaak maakt men gebruik van drie panelen met foto's en kaarten ondersteund met tekst (niet meer dan 250 woorden). Binnen het drieluik kunnen ook nog drie-dimensionale illustraties zoals maquettes, modellen, voorwerpen, neergezet worden.
In een poging de show en de aandacht van de jury te stelen gaan veel groepen echter verder dan het traditionele drieluik. Vaak exposeren ze raketten, loopgraven, atoombommen, slagvelden, schepen, gebouwen, en dergelijke, voorzien van verlichting en, als dat erbij hoort, zelfs met beweging.
De jury beoordeelt de tentoonstellingen aan de hand van de door de leerlingen samengestelde onderzoeksbrochure en een kort interview.

De *toneelvoorstelling* is de laatste jaren sterk aan het opkomen. Bij onderbouwleerlingen gaat het vaak om een groepsvoorstelling (minder eng door het samen doen), in de bovenbouw zijn presentaties in de vorm van toneel meestal individueel. Kostuum en enscenering variëren van een eenvoudige monoloog tot uitgebreide wisselingen en special effects. Voor alle toneelvoorstellingen geldt dat de spelers zelf licht en geluid moeten bedienen, en dat de voorstelling niet langer dan tien minuten mag duren (met daarnaast vijf minuten voor het opzetten).
Na het spel lichten de spelers gedurende vijf minuten hun onderzoek aan de jury toe, die wederom met behulp van een bijgeleverde onderzoeksbrochure tot een waardering komt.

De *media-presentatie/documentaire* heeft met de prijsdaling van PCs en de opkomst van digitale editing software een wedergeboorte meegemaakt. Het gaat nu niet meer om diapresentaties zoals voorheen, maar om videodocumentaires en computerprogramma's. De kwaliteit van het werk gaat hand in hand met de vaardigheid van de studenten. Dit leidt tot werk op allerlei niveaus, van lacherig opnemen van een stel fotos op een videoband, tot documentaires en powerpointpresentaties die zo door een omroep kunnen worden uitgezonden of deel kunnen uitmaken van een expositie in een museum.

Omdat een goede documentaire veel geld en tijd kost wordt deze categorie door de meer vermogende scholen gedomineerd, vaak in samenwerking met lokale musea en omroepen.
Voor deze categorie geldt wederom een tijdslimiet van tien minuten en de bepaling dat als de presentatie eenmaal is gestart, geen verdere interventie van de makers is toegestaan. Een vijf minuten durende bespreking van het werk met de jury volgt op de presentatie.

Relatie met geschiedenis op school

Persoonlijk heb ik National History Day zowel als oppepmiddel op een kwakkelende school gebruikt, als voor een eindexamen activiteit op een IB (International Baccalaureate) en een lerarenopleiding. In mijn district zijn er scholen waar enkele leerlingen aan National History Day werken, en scholen die de hele onder- en/of bovenbouw erbij betrekken. Een paar scholen gaan zover dat men er binnen de school een multidisciplinair samenwerkingsprogramma van heeft opgezet (Social Studies, Geschiedenis, Engels, Tekenen/Handvaardigheid, Toneel). Enkele scholen gebruiken National History Day als het past binnen bepaalde thema's (bijvoorbeeld de Holocaust en Civil Rights), terwijl andere scholen een samenwerkingsverband hebben opgezet met lokale musea en archieven.

Eisen

Je kan NHD zo groot en zo klein, zo uitgebreid en beperkt maken als je maar wilt. Zolang je er met name in het eerste jaar de tijd en energie voor wilt uittrekken.
Dat brengt ons tot de nadelen van National History Day. Het is zeker geen programma dat je even in een middagje, of voor een middagje, in mekaar zet. Als het onvoldoende georganiseerd en ondersteund wordt, lijdt het programma een vroege dood en is er een hoop tijd aan niets besteed. Maar als er eenmaal een solide basis voor het programma is gelegd, is National History Day gemakkelijk jaarlijks te houden.
Een ander nadeel is dat National History Day tijd en geld kost; twee zaken die steeds schaarser in het onderwijs aan het worden zijn. Hier kan een solide opzet en een goede integratie in het lesplan uitkomst bieden.
Tenslotte heeft men voor een goed National History Day-project de medewerking van buitenstaanders en/of sponsors nodig. Dat betekent dat men niet alleen binnen de school, doch ook buiten de school moet coördineren.

Hoe kan een NHD programma opgezet worden?

Bezint eer gij begint! Het is voor het eerste jaar belangrijk op zeker te spelen. Een goede planning gaat aan ieder suksesvol programma vooraf.

1. Welke bronnen staan ter beschikking? Maak allereerst een inventarisatie van de hoeveelheid mankracht die je kunt verwachten. Zijn er collega's die mee willen doen ('misschien' is niet voldoende)? Welke musea, archiefdiensten, lerarenopleidingen kunnen/willen concreet meewerken? Hoe? Zijn er gelden voor kostuums, tentoonstellingsmateriaal beschikbaar? Wat kan er geleend worden? Wat kunnen de musea, archieven, aan hulp bieden (faciliteiten, reproductiemogelijkheid van foto's en andere bronnen)?
Helpt het om een speciaal thema te kiezen (de VOC)? Kan de gemeente wat bijdragen (tentoonstellingsruimte, subsidie)?

2. Hoeveel tijd mag National History Day kosten? Hoeveel tijd binnen de geschiedenislessen? Hoeveel buitenschoolse tijd? Hoeveel tijd kunnen/willen collega's en de buitenschoolse medewerkers aan het project besteden?
Een goede integratie binnen het bestaande lesplan werpt hier zijn vruchten af. National History Day wordt dan een creatieve, didactisch verantwoorde methode om de leerlingen met een verplicht onderwerp te laten werken. Dit spaart tijd en energie en verzekert een goede opkomst gedurende de presentatiedag/-avond.

3. De bovenstaande punten leiden tot een eigen National History Day formule. Met de medeorganisatoren kan je nu de grootte, aard, en tijdsduur van de eerste National History Day bepalen.

4. Nu je iedereen toch bij elkaar hebt is het tijd een voorlopig programma op te zetten en taken te verdelen.
- Welk thema ga je gebruiken? Het Amerikaanse thema, een plaatselijk interessant thema? Of kies je voor een CE-onderwerp voor dit of volgend jaar?
- Wie precies gaat aan National History Day meedoen? Een hele jaargroep? Geselecteerde leerlingen? Wat ga je doen met leerlingen die niet meedoen of halverwege uitvallen?
- Welke presentatievormen ga je toestaan? Vallen de schriftelijke werkstukken en documentaires af om programmatische of technische redenen? Ga je National History Day in samenwerking met techniek/ICT doen en laat je daarom juist alleen maar computerprogramma's/documentaires en tentoonstellingen toe? Geef je cijfers voor de presentaties? Of wordt het een National History Day in de ware zin van het woord en zijn alle presentatievormen welkom?
- Hoe ga je de resultaten presenteren? Leerlingen willen eer van hun werk hebben (en wat belangstelling van de media voor je innovatieve onderwijsmethodes schaadt zeker niet). Wordt het een ouderavond? Een zaterdag? Een geschiedenisdag in de stad? Een excursie naar een lerarenopleiding?
- Hoe ziet het tijdschema van nu tot de geschiedenisdag eruit? Hoe en wanneer ga je het thema presenteren (centraal, in de klas)? Hoeveel tijd (waar en wanneer) kan voor National History Day uitgetrokken worden (één les per week, buitenschoolse tijd)? Wanneer en waar wordt de geschiedenisdag gehouden?
- Wie coördineert wat? De introductie? De PR? Buitenschoolse contakten? Eventuele sponsors? De financiën? De jury? De geschiedenisdag?
- Wanneer komt men weer bij elkaar?

5. Het is belangrijk het programma goed te introduceren. 'Wat de boer niet kent dat eet hij niet', gaat ook zeker voor leerlingen op.
Begin met het thema. Laat zien hoe dit thema in allerlei vormen door de eeuwen heen heeft gespeeld, zowel in ernstige situaties als in meer luchthartige. Indien noodzakelijk, relateer het thema aan het voor de klas uitgezochte onderwerp. Introduceer vervolgens de opdracht voor de leerlingen en de bronnen/samenwerking die ter beschikking staan.
Geef concrete voorbeelden van de toegestane presentatievormen (de Amerikaanse National History Day kan hierbij assisteren). Daag de leerlingen tenslotte uit met de geschiedenisdag (een suggestie van Otto van Bismarck: een gezamelijke 'vijand' in de vorm van een andere klas of school doet wonderen).

6. De eigenlijke geschiedenisdag is de kroon op het werk en het werk van de leerlingen. De organisatie van zo'n dag is complex; er moet met veel zaken rekening gehouden worden.

Time line

Hoeveel tijd kost het om een succesvol National History Day programma op te zetten? Dat ligt aan de grootte van het programma en de hoeveelheid ondersteuning die je kunt verwachten.

Enkele vuistregels:
- **Het kost tenminste vier weken om iedereen aan boord te krijgen. Tel er een week bij voor de coördinatie en een week individuele voorbereiding en je hebt dus zes weken nodig voordat National History Day in uw klas kan beginnen.**
- **Het bepalen van een onderwerp (inclusief inventarisatie van bronnen, samenstelling groep, en het formuleren van de vraagstelling) duurt twee tot drie weken. Daarna ligt het aan de opzet (samenwerking met lerarenopleiding, buitenschools werk, etcetera) hoeveel tijd de leerlingen nodig hebben voor onderzoek en presentatievoorbereiding.**
- **Begin, zodra het programma geïntroduceerd is, met het werven van sponsors en speciale prijzen. Deze doorgaande activiteit heeft vaak een domino-effect (die en die doet ook mee). Laat ook de leerlingen weten wie je al hebt.**
- **Werf de jury ongeveer zes weken voor de geschiedenisdag. Als je dit te vroeg doet dan haken leden af; te laat creëert paniek. Je weet dan ook hoeveel leerlingen werkelijk meedoen, en hoeveel juryleden nodig zijn. Probeer experts te krijgen voor de verschillen types jury.**
- **Begin vier weken voor de geschiedenisdag met de opzet van de ruimtes en het werven van assistenten. Wie zorgt er voor de tafels, wie regelt de stoelen, de lichten op het toneel? Je hebt tevens gedurende de geschiedenisdag ten minste vier capabele medewerkers nodig: een voor de supervisie van de tentoonstelling, één voor de supervisie van de rapportbesprekingen, één voor de supervisie van de toneelvoorstellingen en de documentaires, en één stressbestendig, creatief manusje-van-alles om de onvermijdelijke vuren te blussen. Dat geeft jezelf de gelegenheid om je met de jury's te bemoeien, disputen te beslechten, complimenten en klachten van ouders te incasseren en de tijd in de gaten te houden.**
- **Drie weken voor de dag is het tijd voor de eventuele uitnodigingen aan speciale gasten (de krant/VIP's zijn natuurlijk al uitgenodigd op het moment dat je zeker wist dat er een National History Day zou komen).**
- **Twee weken voor de dag is de stilte voor de storm. Dit is de ideale tijd om de openingsspeech voor te bereiden, certificaten in te vullen, tafelnummers te drukken, deelnemerslijsten samen te stellen, jurykaarten te drukken, etcetera.**
- **Eén week voor de dag nodig je de jury's en overige medewerkers uit voor instructies. Het is belangrijk om iedereen over alles in te lichten. Dit creëert de appreciatie voor de complexiteit van het evenement en garandeert een coöperatieve en flexibiele houding van iedereen. Gedurende deze week is het verstandig om alle deelnemende scholen te polsen over uitvallers of nieuwe deelnemers die het tot in de puntjes verzorgde programma danig in de war kunnen schoppen. Geef alle deelnemers hun instructies.**
- **Print een dag voor het evenement het programma en corrigeer de deelnemerslijsten. En dan maar hopen dat er niets fout gaat ...**

In principe zijn voor een geschiedenisdag drie ruimtes nodig: een zaal voor de opening, het toneel, de documentaires en voor de prijsuitreiking. Deze zaal moet genoeg stoelen hebben voor alle deelnemers en eventueel publiek en voldoende ruimte voor de toneelvoorstellingen (aula, gymnastiekzaal?). De tweede ruimte is de expositieruimte voor de tentoonstellingen. Houd de presentaties compact, dan passen ze op een tafel en heb je aan wat simpel telwerk voldoende (zorg voor een paar extra tafels wanneer andere scholen meedoen; hun rekenkunde doet vaak voor de uwe onder). Zorg ervoor dat ten minste éénderde van de tafels een stopcontact in de buurt heeft voor leerlingen die het wonder van de elektriciteit hebben ontdekt.
Een klaslokaal of een kamer is nodig voor de jury in verband met de interviews en de besprekingen.

De tweede zorg is de jury. Daar de beoordeling van het werk tijd kost, is het verstandig met meerdere jury's te werken. Ga ervan uit dat de beoordeling van ieder tentoonstellingsproject zeven minuten kost; een rapport vijftien minuten; en de toneelstukjes/-documentaires achttien minuten. Daarnaast heeft de jury tenminste een half uur nodig om de winnaars te bepalen. Probeer waar mogelijk de jury's per activiteit en leeftijdscategorie op te splitsen. Indien één categorie te groot is, dan kan je van 'run-off' jury's gebruik maken: je verdeelt de categorie in meerdere groepen met aparte jury's. Deze kiezen de beste drie of vijf per groep, en vervolgens gaan alle juryleden deze besten nogmaals bekijken.

De derde zorg is tijd. Er is bijna nooit genoeg tijd. De opening duurt tenminste twintig minuten. De prijsuitreiking een stuk langer. Als je besluit de geschiedenisdag op een zaterdag te houden dan is tijdgebrek relatief. Maar tijdens een (ouder)avond of op vrijdagmiddag is creatief organiseren noodzakelijk.

NHD
NATIONAL
HISTORY DAY

Een suggestie: Bepaal dat de tentoonstellingen en de onderzoeksrapporten een paar dagen voor de geschiedenisdag klaar moeten zijn. Plaats de tentoonstellingen van te voren, zodat iedereen ze al kan zien. (Laat de ouders wat vroeger komen als het gaat om een ouderavond.) De jury heeft nu ruimschoots vooraf tijd om de tentoonstellingen te beoordelen (zonder interviews) en de onderzoeksrapporten te bespreken en te waarderen. Vervolgens kan gedurende de geschiedenisdag de beschikbare tijd gebruikt worden voor de toneelvoorstellingen en documentaires (ouders kunnen nogmaals de tentoonstellingen bekijken terwijl de toneel-/documentaire-jury tot een beslissing komt).

Belangrijk zijn de administratie en de prijzen. Alle projecten dienen gecodeerd te worden zodat schooltype en leerjaar de jury niet beïnvloeden. Zorg dat iedere deelnemer een certificaat krijgt. Kleine prijzen zijn altijd leuk. Vaak werken plaatselijke sponsors hier wel aan mee. Daarnaast kunt U ook speciale prijzen op de kop tikken.

Benader musea, kranten, archieven, een theatergroep en dergelijke en nodig ze uit een speciale prijs uit te reiken voor bijvoorbeeld de beste tentoonstelling, het beste gebruik van archiefmateriaal, het beste gebruik van de krant als historisch bron, de best geacteerde toneelvoorstelling. Voorwaarde kan zijn dat de sponsor zelf moet komen beoordelen en de eigen prijs moet meenemen (als je zo de krant in klas krijgt ben je automatisch van publiciteit verzekerd).

7. Archiveer het gebruikte materiaal zorvuldig. Zorg ervoor dat van de beste tentoonstellingen dia's of digitale fotos zijn gemaakt. Zet de toneeluitvoeringen op video en maak kopieën van de beste onderzoeksrapporten. U kunt ze een volgend jaar als voorbeeld gebruiken.

Leerlingbegeleiding

National History Day is voor leerlingen onontgonnen terrein. Een goede begeleiding is daarom belangrijk. De grootste struikelblokken zijn vaak de keuze van een onderwerp en een presentatievorm. Voordat je de eerste zin over je lippen hebt, weten de leerlingen al wat ze gaan doen en met wie. Hier is begeleiding op z'n plaats.
De 1800 leerkrachten in mijn district maken gebruik van een simpel werkschema, waarmee de leerlingen eerst de relevantie van het thema, de beschikbare bronnen en de meest effectieve presentatiemethode uitzoeken, voordat ze hun onderwerp vaststellen. Deze benadering voorkomt dat men halverwege vast komt te zitten of dat de presentatie weinig met de historische inhoud en/of het thema van doen heeft.
Daarna is de begeleiding vrij eenvoudig. Als u de hulp van studenten aan lerarenopleidingen hebt ingeroepen, dan wordt uw rol die van supervisor. Indien u zelf begeleidt, dan zijn regelmatige besprekingen met de leerlingen en een 'problemenspreekuur' vaak voldoende. Daarnaast kunnen leerlingen ook elkaar begeleiden. Eén keer in de maand kunnen de leerlingen elkaar bijvoorbeeld laten zien hoever ze zijn en elkaars werk bespreken. Dit motiveert en stimuleert de creativiteit (maar pas op voor intellectuele spionage).
Een paar weken voordat de presentaties gereed moeten zijn is het tijd om de historische duimschroeven eens stevig aan te draaien. Het vooruitzicht om voor je ouders en medeleerlingen af te gaan is niet aantrekkelijk en je bent als leraar dan vaak de reddende engel/-inflexibele duivel. Maar wees niet bang, gedurende de geschiedenisdag zeggen veel leerlingen dat hun verwachtingen overtroffen zijn en dat zonder U de wereld maar een saaie boel is.

Ten slotte

De kracht van het Amerikaanse National History Day programma ligt in haar uitgebreide organisatie en de grote hoeveelheid ondersteunend materiaal die beschikbaar is.
Je kunt vrij van het Amerikaanse materiaal gebruik maken. De National History Day Website **http://www.thehistorynet.com/NationalHistoryDay/** biedt een schat aan informatie.
Je kunt hier tevens het volgende materiaal downloaden:
- Student Contest Guide: dit is het reglement. Het bevat gedetailleerde informatie per categorie en geeft voorbeelden hoe het wel en hoe het niet te doen.
- Teacher Theme Guide: dit is een lijvig boek met een schat aan thema-informatie, didactische suggesties, web bronnen en lesplannen.
- Theme sheet: dit is de uitleg van het thema van dit jaar met suggesties voor onderwerpen.
- Directe links naar bronnenonderzoek.

Je kunt tevens direct contact opnemen met het Amerikaanse hoofdkwartier.
National History Day, 0119 Cecil Hall,
University of Maryland
College Park, MD 20742 USA
E-mail: **National.History.Day@umail.umd.edu**

Daarnaast is er een National History Day discussiegroep op het History Net (**http://www2.h-net.msu.edu/~histday/**) waar docenten materiaal en ervaring kunnen uitwisselen.

Je kunt mij ook een e-mail sturen: **oelansen@email.uncc.edu**

Ten slotte stuur ik je graag kopieën van de certificaten, jurykaarten, en het ondersteunend materiaal dat ik voor mijn district ontworpen heb.

NHD geschiedenisdag

Het is aan te raden dat u en uw vier coördinatoren twee uur voor het begin van het evenement aanwezig zijn. Er is altijd iets niet in orde. Tafels moeten verschoven worden, tafelnummers moeten gereorganiseerd worden etcetera.
De deelnemers zijn altijd te vroeg. Zorg daarom voor deelnemersregistratie op een centraal punt 45 minuten voor de start van het programma. Hierdoor krijgt u vlak voor het begin van het evenement nog te zien wat er veranderd moet worden. De coördinatoren kunnen hier hun hoofd over breken terwijl u het programma opent.
Zorg dat de jury 20 minuten te vroeg is. Stel de leden (nogmaals) aan elkaar voor en geef ze instructies (5 minuten). Laat ze de volgende 15 minuten in hun sop gaarkoken.
Houd de opening kort. Bespreek het thema met de nodige historische zelfspot en geef duidelijke instructies (leerlingen moeten aanwezig zijn gedurende jurering, blijf van de jury en elkaar/elkaars werk af, en beklaag je alleen bij de leiding). Geef iedereen 10 minuten voordat de jurering begint.
Waak over de tijd. Geef instructies aan de coördinatoren. Zorg dat de jury tijd heeft om tot een beoordeling te komen. Help de jury als er vragen over het reglement zijn of wanneer men er niet uitkomt. Blijf echter objectief (niet moeilijk want hoogstwaarschijnlijk ziet uzelf weinig van wat er die dag gepresenteerd is). Houd de jury-uitslagen bij.
Probeer de prijsuitreiking niet teveel uit te rekken. Begin snel na de bedankjes van de jury/medewerkers en de lovende woorden voor al de deelnemers. Laat de sponsors eerst de speciale prijzen uitreiken. Kondig daarna zelf de prijswinnaars aan. Sluit af met een uitnodiging voor volgend jaar.